



Nocne rozmyślanie

„Jako tłustością i sadłem byłaby tu nasycona dusza moja, a radosnym warg śpiewaniem wychwalałyby Cię usta moje. Zaprawdę na Cię wspominam, i na łożu moim każdej straży nocnej rozmyślałam o Tobie.” – Ps. 63:6-7 (BGd)

Przez wyrażenie, iż dusza jego była jakoby nasycona tłustością i sadłem, prorok Dawid niezawodnie odnosił się do Boskich łask i błogosławieństw, jakie na niego spływały. On otrzymał wielką porcję łask Bożych, tłustą porcję, więc doceniał Boską dobroć jemu okazaną. Gdy był jeszcze pacholęciem pasącym owce, Bóg wybrał go i obdarzył przywilejem służenia Jemu, a w końcu posadził go na tronie jako króla nad Izraelem. Wszystkie te łaski Dawid zawdzięczał Bogu. Doceniał też należycie te Boskie błogosławieństwa. Było rzeczą słuszną i właściwą, aby jego usta wychwalały Boga, aby się radował, aby mówił o wielkości dobroci Bożej. Toteż w Psalmach Dawidowych znajdujemy wiele pięknych słów, którymi wypowiadał on uwielbienie i dziękczynienie Wszechmogącemu. Mówi także o wielkości Bożej, o Jego zadziwiającej potędze, a o niebiosach, że są dziełem Jego rąk.

Zaiste, Psalmista używał swego języka dla uwielbienia Boga. Gdy zauważymy, że żył on w czasie, gdy szkolnictwo było bardzo ograniczone, i że wykształcenie, które otrzymał było bardzo skromne, możemy dostrzec, jak dobry użytek zrobił z tego, co otrzymał. Owoce jego pracy przetrwały przez wieki i były błogosławieństwem dla świata. Tekst nasz nasuwa myśl, że Dawid często śpiewał i wielbił Boga w nocy – „na łożu moim każdej straży nocnej rozmyślałam o Tobie”. W starożytności ludzie polegali podczas nocy przeważnie tylko na świetle księżyca i gwiazd, ponieważ nie mieli takich sposobów sztucznego oświetlenia przy pomocy rafinowanego oleju, gazu, elektryczności itp., jakie dziś mamy. Panna Rockefellera jeszcze wówczas nie było, a o nowoczesnych wynalazkach nikomu się nawet nie śniło. Sztuczne oświetlenie w owym czasie polegało na oleju z drzewa oliwnego, a tego nie było za wiele. Toteż ludzie wówczas udawali się na spoczynek wcześniej. Przeto król Dawid, leżąc na łożu rozmyślał o Wszechmocnym – nie zajmował się głupimi myślami, nie planował również nedorzeczných czynów. Nie dziwi

nas, że jego umysł pełen był pięknych myśli i wzniosłych uczuć.

WZNIOSŁY TEMAT DO ROZMYŚLAŃ

Ktokolwiek ma czas na rozmyślanie, otrzyma wielkie błogosławieństwo, gdy myśl skieruje ku Wszechmocnemu, uznając Jego dobroć i starając się Go uwielbić za rozliczne łaski. Co do naszego wersetu, nie widzimy powodu, aby rozumieć go proroczco; jednakowoż on określa uczucia każdego, kto stara się być w harmonii z Bogiem. Na świecie znajdują się miliony ludzi, którzy nie słyszeli o Boskim cudownym planie; przeto usta nasze powinny być używane dla chwalenia Boga. Powinniśmy zawsze wspominać na Pana, czy to na łożu, czy gdziekolwiek indziej. Powinniśmy rozwijać w sobie zwyczaj rozmyślenia o Nim. Zdaje się, że mało jest ludzi, którzy rozmyślają o Bogu i jest to ku ich szkodzie, że tego nie czynią.

Wielkie i święte prawa Boże znajdują swój wyraz w Nim. O Bogu powinniśmy myśleć jako o uosobieniu wszystkiego, co jest sprawiedliwe, miłe, dobre, mądre w charakterze i w zasadzie. Takie myśli powinny pobudzać nas do naśladowania Go. Im bardziej doceniamy szlachetny charakter, tym bardziej będziemy się starać, by go naśladować. Im więcej dopatrujemy się wielkich dzieł Bożych w naturze, tym bardziej nasze serca i usta będą chwaliły Boga.

Jeżeli z tym werselem jest związana jakaś prorocza myśl, to tylko ta, że podczas wszystkich ciemnych wieków, podczas całej nocy tego wieku wierny lud Boży wychwalał Boga. Wszyscy wierni Bogu wychwalali Go czyniąc to radosnym śpiewem swych ust. Ci, którzy tego nie czynili, nie byli z klasy wiernych. Powinniśmy więc oddawać uwielbienie naszemu Bogu; powinniśmy coraz więcej rozmyślać o Jego świętej woli i starać się do niej stosować. Tym sposobem będziemy się stawać coraz bardziej podobnymi naszemu Ojcu, który jest w niebiesiech.

Watch Tower 1915-5785

Watch Tower
R-5785 (1915 r.)
„Straż”